

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

A6-0063/2009

17.2.2009

JELENTÉS

az európai gazdasági fellendülés tervéről
(2008/2334(INI))

Gazdasági és Monetáris Bizottság

Előadó: Elisa Ferreira

A vélemény előadója (*):
Salvador Garriga Polledo, Költségvetési Bizottság

(*): Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 47. cikke

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	20
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL (*).....	26
VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	31
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	35

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 47. cikke

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az európai gazdasági fellendülés tervéről (2008/2334(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai gazdasági fellendülés tervéről szóló 2008. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2008)0800),
- tekintettel a Bizottság „A pénzügyi válságtól a fellendülésig: európai cselekvési keret” című 2008. október 29-i közleményére (COM(2008)0706),
- tekintettel a Bizottság [...] -i, egyes országokra vonatkozó ajánlásaira (COM(2009)[...]),
- tekintettel a Bizottság 2008. december 17-i, „Ideiglenes keretrendszer a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban” című közleményére,
- tekintettel a Bizottságnak a 2008–2010-es közösségi lisszaboni program végrehajtási jelentéséről szóló 2008. december 16-i közleményére (COM(2008)0881),
- tekintettel a Bizottság „Kohéziós politika: reálgazdasági beruházások” című 2008. december 16-i közleményére (COM(2008)0876),
- tekintettel a Bizottság „Az egységes piac felülvizsgálata egy év elteltével” című belső munkadokumentumára (SEC(2008)3064),
- tekintettel a Bizottság „A növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia külső dimenziójáról: Jelentés a piacra jutásról és a hatékonyabb nemzetközi szabályozási együttműködés keretének meghatározásáról” című 2008. december 16-i közleményére (COM(2008)0874),
- tekintettel a Bizottság 2008. december 16-i, az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosítására irányuló javaslatára (COM(2008)0867),
- tekintettel a Bizottság a növekedésre és a foglalkoztatásra vonatkozó integrált iránymutatásokról (2008–2010), köztük a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatásokról szóló bizottsági ajánlásról (az EK-Szerződés 99. cikke alapján) és a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (az EK-Szerződés 128. cikke alapján) szóló 2007. december 11-i közleményére,
- tekintettel a Bizottságnak „A tízéves GMU: a gazdasági és monetáris unió első tíz évének sikerei és kihívásai” című, 2008. május 7-i közleményére (COM(2008)0238)(a 10 éves GMU-ról szóló közlemény),
- tekintettel a tagállamok 2008–2010-es időszakra vonatkozó cselekvési terveire és

naprakész állapotba hozott nemzeti reformprogramjaira,

- tekintettel az uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű szakértői csoport létrehozására, melynek elnöke Jacques de Larosière, és amely jelentést készít a Bizottság számára az Európai Tanács 2009 tavaszán tartandó ülésére készülve,
- tekintettel az Európai Tanács 2008. december 11–12-i brüsszeli ülésének a gazdasági és pénzügyi kérdésekre vonatkozó elnökségi következtetéseire,
- tekintettel az Eurogroup állam- és kormányfőinek 2008. október 12-i, a gazdasági válság leküzdését célzó összehangolt mentési terv elfogadására irányuló ülésére,
- tekintettel az Európai Tanács 2008. március 13–14-i brüsszeli ülésének a növekedést és foglalkoztatást célzó megújított lisszaboni stratégia újabb ciklusának elindítására (2008–2010) vonatkozó elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2008. október 7-i ülésének a pénzügyi zavarra adott azonnali válaszokról szóló következtetéseire,
- tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2008. november 4-i ülésének a pénzügyi válságra adott nemzetközi kezdeményezésekről és a válsággal foglalkozó nemzetközi csúcstalálkozó előkészítéséről szóló következtetéseire,
- tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2008. december 2-i ülésének az Európai Tanács 2008. december 11–12-i ülésének tevékenységéhez tett hozzájárulására,
- tekintettel az Európai Unió pénzügyi felügyeleti hatóságai, központi bankjai és pénzügyminisztériumai által a határokon átnyúló pénzügyi stabilitás érdekében kötött 2008. június 1-jei együttműködési egyetértési megállapodásra,
- tekintettel az Európai Tanács 2008. október 15–16-i üléséről szóló 2008. október 22-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az „Integrált iránymutatás a növekedésről és a foglalkoztatásról („a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások” c. rész): az új ciklus indítása (2008–2010)” című bizottsági közleményről szóló, 2008. február 20-i állásfoglalására²,
- tekintettel a gazdasági és monetáris unió első tíz évéről és jövőbeni kihívásairól szóló 2008. november 18-i állásfoglalására³ (a 10 éves GMU-ról szóló állásfoglalás),
- tekintettel a fedezeti alapokról és magántőkéről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó, 2008. szeptember 23-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a Lámfalussy-eljárás nyomon követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúráról

¹ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0506.

² Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0058.

³ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0543.

⁴ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0425.

szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó állásfoglalására¹,

- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel az Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, Fejlesztési Bizottság, Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0063/2009),
- A. mivel a nemzetközi gazdaság és a világpiacok az utóbbi 25 évben példátlan és történelmileg egyedülálló növekedést tudtak elérni, olyan termelési kapacitás mellett, amely több ember számára teremtett jólétet, mint korábban bármikor, és amelyet gazdasági lassulást követő csökkenő kereslet idején ki kell igazítani,
- B. mivel a nemzetközi és az európai gazdaság visszaesésének leküzdésében a legnagyobb kihívás a pénzügyi és a tőkepiacokba vetett bizalom hiánya, valamint a növekvő munkanélküliség,
- C. mivel a jelenlegi pénzügyi válság példa nélküli kiterjedtsége és a belőle következő mély gazdasági visszaesés a pénzügyi piacok szabályozási és irányítási keretének megfontolt átgondolását igényli uniós és nemzetközi szinten, egyrészt annak megelőzése érdekében, hogy a nemzetközi gazdaságban a jövőben felmerülő problémák ugyanilyen jellegű problémák kialakulását idézzék elő a pénzügyi piacokon, másrészt azért, hogy az EU gazdaságát ellenállóbbá tegyék a változásokkal szemben,
- D. mivel a kulcsfontosságú pénzügyi intézmények kudarca aláássa a hitelpiacokat, akadályozza a tőkeáramlást, a befektetéseket és a kereskedelmet, valamint lenyomja az árakat és az értékeket, és ezáltal veszélyezteti a stabilitást és a pénzügyi intézmények számára a hitelezéshez, a társaságok számára pedig saját finanszírozásuk biztosításához szükséges tőkeeszközöket,
- E. mivel a laza monetáris politikák és a politikailag érvényesített, megnövekedett lakáshitelek, valamint a főként az USA és a felemelkedő gazdaságok – mint például Kína – közötti múltbeli makrogazdasági egyensúlyhiány bizonyultak a jelenlegi pénzügyi válság kiváltó okainak; hangsúlyozza, hogy tovább kell fejleszteni az EU versenyképességét, továbbá az infrastruktúrába és a kutatásba, valamint az új társaságokba és új piacokba való befektetéseit,
- F. mivel az EU politikai döntéshozói számára a gazdaság talpra állásának biztosítása során a legfontosabb prioritás a pénzügyi és a tőkepiacok működésének visszaállítása, valamint a munkahelyek megőrzése kell, hogy legyen, ezzel lehetővé téve, hogy az Unió gazdasága visszatérhessen a növekedéshez, a befektetésekhez és a munkahelyteremtéshez,
- G. mivel az uniós gazdaság stabilitásának és versenyképességének biztosítása érdekében a gazdasági talpra állás biztosítsa a versenyre és az állami támogatásra vonatkozó uniós jogszabályok keretében végrehajtott összehangolt fellépést, valamint stabil pénzügyi és munkaerőpiacot igényel, megakadályozva ezzel a vállalatok közötti verseny torzulását és a tagállamok közötti egyensúlyhiány kialakulását,

¹ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0476.

- H. mivel a pénzügyi válság reálgazdaságra gyakorolt hatásai kivételes gazdasági körülményeket eredményeznek, amelyek e példa nélküli globális gazdasági és foglalkoztatási helyzet megoldása érdekében időszerű, célzott, ideiglenes és arányos intézkedéseket és döntéseket követelnek, és mivel az állami beavatkozás, noha elkerülhetetlen, eltorzítja a magán- és az állami szektor rendesebb időkben meglévő, megfelelő szerepeit,
- I. mivel a jelenlegi pénzügyi szabályozási keretrendszer hiányosságaival a Parlament már foglalkozott a jogalkotási javaslatokra vonatkozó álláspontjaiban és állásfoglalásaiban,
- J. mivel a Közösség által a 2009. évi kilátásokra vonatkozóan nyújtott legfrissebb adatok az Európai Unió egészében a gazdasági feltételek gyors romlását jelzik, és mivel ebben a helyzetben az Európai Unióé és a tagállamoké a végső felelősség a makrogazdasági stabilitás, a fenntartható növekedés és a foglalkoztatás biztosítására,
- K. mivel a pénzügyi válság azt a dilemmát tárta fel, miszerint egyrészt a gazdaságpolitikára vonatkozó szabályozási hatáskört uniós szinten kell szabályozni, másrészt pedig, hogy a gazdaság ösztönzésére irányuló tervek a tagállami hatóságok feladatát képezik,
- L. mivel az egyes tagállamok által kezdeményezett rövid távú intézkedések átfogó uniós koordinációt tesznek szükségessé egyrészt a közös sokszorozó hatás biztosítására, másrészt a negatív hatások továbbgyűrűzésének, a torzított piacok és a felesleges kettős erőfeszítések elkerülésére,
- M. mivel a rövid távú intézkedéseknek be kell illeszkedniük az arra irányuló hosszú távú célkitűzésekbe, hogy az Európai Unió a legversenyképesebb tudásalapú gazdasággá váljon, és támogatniuk kell azokat, nem ásva alá a jövőbeli bizalmat, valamint biztosítva a makrogazdasági stabilitást,
- N. mivel el kell ismerni, hogy a tagállamok nem rendelkeznek egyforma lehetőséggel a fellendítési programokhoz való hozzájáruláshoz; mivel jelentős európai uniós kiegészítő megoldást kell kidolgozni, amely a gazdasági, környezetvédelmi, foglalkoztatási és szociálpolitikai ágazatot kölcsönösen támogató politikai intézkedéscsomagra összpontosít,
- O. mivel az euróövezeti tagság bizonyítottan hozzájárul az érintett tagállamok gazdasági stabilitásának megerősítéséhez; mivel a gazdaság visszaesésének leküzdésére irányuló felelős kormányzati beavatkozás mellett a polgárok a gazdasági recesszió idején az Európai Unió társadalmi és regionális kohézióra vonatkozó rendelkezéseitől szigorú reakciót várnak, az erős és stabil egységes valutát garantáló szabályok és elvek megőrzése mellett,
- P. mivel létfontosságú a bizalom helyreállítása annak érdekében, hogy lehetővé váljon a pénzügyi piacok szabályos működése, és ezáltal a pénzügyi válságnak a reálgazdaságra gyakorolt negatív hatásait csillapítani lehessen,
- Q. mivel az Európai Unióhoz nemrégiben csatlakozott, és az euróövezetbe nem tartozó tagállamokat rosszul érinti a valutáikkal szembeni spekuláció, a tőkekiáramlás és a nemzetközi hitelpiacok befagyasztása,

Általános

1. üdvözli, hogy a Bizottság egy európai gazdaság fellendülési terv elindítására irányuló kezdeményezéssel reagál a jelenlegi komoly gazdasági visszaesésre; megjegyzi, hogy a javaslat Közösségi vetülete a fellendülési terv költségvetésének 15%-át teszi ki, amelyet sürgősen be kell vetni;
2. hangsúlyozza, hogy a fellendülési tervnek elsődlegesen az Európai Unió gazdaságának és versenyképességének ösztönzésére kell összpontosítania annak érdekében, hogy megvédje a polgárok lehetőségeit és biztonságát, valamint elkerülje a munkanélküliség növekedését; úgy véli, hogy a fellendülési tervnek a pénzügyi piacok normális működésének lehetővé tételével, a befektetések megkönnyítésével, valamint a növekedés és a munkahelyteremtés lehetőségeinek növelésével kell ellensúlyoznia a gazdasági hanyatlást, megerősítve az Unió gazdaságát és munkaerőpiacát, és javítva a növekedésre és a munkahelyteremtésre vonatkozó keretfeltételeket;
3. kitart amellett, hogy valamennyi pénzügyi támogatásnak időszerűnek, célzottnak és ideiglenesnek kell lennie; figyelmeztet az uniós versenypolitika esetleges kizorító hatásaira és romlására; sürgeti, hogy mihamarabb helyreállítsák a Szerződésekben meghatározott tisztességes versenypiacokat; továbbá a jövőbeli generációk túlzott mértékű megterhelésének elkerülése érdekében kéri a rendezett államháztartáshoz való, lehető leghamarabbi visszatérést, amint azt a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktum előírányozza;
4. hangsúlyozza, hogy a fellendülési tervnek egy tisztességes és méltányos nemzetközi megállapodás kidolgozásának célját kell szolgálnia, amely 2012-ben felválthatja a Kiotói Jegyzőkönyvet, valamint hogy egy ilyen megállapodásnak többek között lehetőséget kell biztosítania a szegényebb országok számára, hogy kilépjenek a szegénységből anélkül, hogy tovább fokozná a globális felmelegedést, azáltal, hogy segítséget nyújt az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra és a megújuló energiára irányuló nagy léptékű beruházások finanszírozásában;
5. aggodalommal állapítja meg az államadósság és a költségvetési hiány gyors növekedését; aggodik amiatt, hogy az államadósság túlzott teherré válhat a jövő generációi számára;
6. miközben elfogadja, hogy a globálisan versenyképes környezethez való alkalmazkodás és az európai gazdaságnak a fejlődés irányába való visszafordítása rendkívül fontos célok, felhívja az Európai Uniót, hogy fokozza a szakértelembe, a képzésbe, a fenntartható munkahelyteremtésbe, a munkahelyek megőrzésébe és a tömeges munkanélküliség megelőzésébe történő befektetésre irányuló erőfeszítéseit, és közben biztosítson konstruktív adópolitikát, amelyek segíthetnek a fellendülési terv mértékének meghatározásában és részeinek kidolgozásában;
7. az eredményesség alapvető követelményeként azt ajánlja, hogy a nemzeti fellendülési tervek koordinációja tegye lehetővé minden programnak az egyes országok sajátos szükségleteihez való igazítását, ugyanakkor legyen tekintettel a közös érdekre, az éghajlatváltozással szembeni küzdelem tekintetében meghatározott közös stratégiákra és a lehető legerősebb többszöröző hatás biztosítására, elsősorban a foglalkoztatás terén;

8. új, uniós szintű horizontális kezdeményezéseket javasol, mivel a különböző nemzeti költségvetési lehetőségek és tartalékok igen eltérő eredményekhez vezethetnek az Európai Unión belül; emlékeztet azonban valamennyi tagállam tekintetében a költségvetési fegyelem gyakorlása, a befektetések és a strukturális reformok terén fennálló felelősségre;
9. figyelmeztet annak veszélyére, hogy az alkalmazott megoldásokat csupán a nemzeti politikák összessége képezze, amely konfliktusokat és költségeket eredményezhet, alááshatja az egységes piacot és a gazdasági és monetáris uniót, valamint gyengítheti az Európai Unió globális partnerként játszott szerepét;
10. támogatja a Bizottságnak a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktum iránti elkötelezettségét, és megállapítja az iránti hajlandóságát, hogy a rugalmasságot, amely a gazdasági visszaesés kezelésére irányuló anticiklikus politikák végrehajtásának a paktumban előírt egyik módja, felhasználja annak elősegítése érdekében, hogy a tagállamok megfelelően reagálhassanak a gazdasági válságra, nevezetesen annak értékelésével, hogy a rövid távú beruházási döntések összeegyeztethetőek-e a középtávú költségvetési célokkal és előmozdítják-e a fenntartható növekedést és a hosszú távú lisszaboni célkitűzéseket;
11. hangsúlyozza annak létfontosságát, hogy a tagállamok továbbra is kövessék a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktumot, egyrészt azzal a céllal, hogy hatékonyan kezeljék a jelenlegi kivételes körülményeket, másrészt pedig hogy szilárd elkötelezettséget garantáljanak arra vonatkozóan, hogy amint a gazdaság talpra áll, a rendes költségvetési fegyelmet visszatérítik a megszokott kerékvágásba, miközben megerősítik a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktum ciklikusságellenes jellegét;

A pénzügyi piacok: a válság leküzdésétől a piacok jövőbeli stabilitásáig

A bizalom helyreállítása a pénzügyi ágazatban

12. üdvözli a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállítás érdekében elfogadott rövid távú intézkedéseket; emlékeztet arra, hogy ezek a rendkívüli intézkedések nem elegendők a válság forrását képező néhány alapvető probléma kezelésére, amelyek nevezetesen a globális egyensúlyhiány, a szélsőséges kockázatvállalás, a tőkeáttétel (leveraging) és a rövid távú befektetések jutalmazása; emlékeztet arra, hogy felül kell vizsgálni a javadalmazási rendszereket, melyek a pénzügyi bizonytalanság lehetséges forrásai;
13. a tagállamok körében koordinált fellépésre szólít fel, amely számításba veszi a kötelezettségeket fedező általános és kifejezett bankgaranciákat, de amely kizárja a kockázati tőkét, a hitelpiaci bizonytalanság csökkentése, valamint az említett piacok működésének megkönnyítése érdekében;
14. újra leszögezi, hogy a pénzügyi rendszerbe történő jelenlegi kivételes állami beavatkozás legfőbb indoka a magánszemélyek és vállalkozások – köztük a kkv-k – megtakarításainak, valamint a számukra történő hitelnyújtás védelme; emlékezteti a tagállamok kormányait a közpénzek mentési tervekre történő felhasználásában viselt felelősségükre és a parlamentek felé történő elszámoltathatóságukra, és határozottan javasolja, hogy e célok teljesítésének biztosítása érdekében megfelelő felügyeletet és – szükség esetén – szankciókat vezessenek be és koordináljanak uniós szinten;

15. hangsúlyozza, hogy fontos annak biztosítása, hogy a központi kamatláb-csökkentéseket a kölcsönt felvevőkre is alkalmazzák;
16. emlékeztet arra, hogy a szabályozóknak és a megfelelő tagállami hatóságoknak alaposan ellenőrizniük kell a bankok és bankárok utóbbi hónapokban végzett tevékenységét, valamint hogy ki kell deríteni, hogy elítélendő magatartás, vagy netán bűncselekmények járultak-e hozzá a bankrendszer összeomlásához, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy az állami beavatkozás és a kamatlábakra vonatkozó monetáris politikai döntések képesek visszafordítani a hitelmegszorításokat;
17. úgy véli, hogy a pénzügyintézeteknek nyújtott mentőcsomagokat szigorúan ellenőrizni kell az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében, beleértve a következőket: a fizetőképesség szintje, a várható haszon, a bankközi piac likviditása, a humán erőforrás alakulása és az ügyfelek – akár magánszemélyek, akár vállalkozások – bizalma;
18. úgy véli, hogy a bankszektorra irányuló mentési tervekhez feltételrendszert kell kapcsolni a pénzügyi ösztönzőket, a hitelnyújtást, a hitelezési feltételeket, az ágazat szerkezetátalakítását és a szociálpolitikai feltételek védelmét illetően;
19. úgy véli, hogy az erőteljes sokszorozó hatással rendelkező, hatékony eszközként elismert mikrohitel kidolgozását ösztönözni kell, különösen azáltal, hogy ezt követelménnyé teszik az állami támogatásból részesülő kereskedelmi bankok számára;
20. kitart amellett, hogy elsődlegesen meg kell fontolni a bankok általi hitelmeghosszabbítás rendes szintjeire való visszaállást, bármely új szabályozási környezet mérlegelése esetén, különösen az értékpapírosítási folyamat újjáélesztése érdekében, ami létfontosságú a jelzálog-finanszírozás, az autófinanszírozás és a hitelkártya-finanszírozás helyreállításához;
21. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen világos elemzést a mentőcsomagnak a pénzügyi piac versenyképességére és a bankközi piac működésére gyakorolt hatásáról; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre interdiszciplináris csoportokat – amelyek magukban foglalják a Bizottság Versenyügyi, Gazdasági és Pénzügyi, valamint Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóságainak szakértőit, a három 3. szintű felügyelőt, továbbá a Központi Bankok Európai Rendszerét – annak érdekében, hogy tudásukat és szakértelmüket egyesítsék, valamint biztosítsák, hogy kiegyensúlyozott, pártatlan, kiváló minőségű és időszerű megfontolások szülessenek a tagállamokban;

Hatékonyabb szabályozói és felügyeleti struktúrák

22. úgy véli, hogy – noha az Európai Központi Banknak (EKB) nincs hivatalos felügyeleti megbízatása – fokozni kell az euróövezet pénzügyi stabilitásának ellenőrzésében játszott szerepét, elsősorban az uniós bankszektor felügyelete tekintetében; ezért javasolja, hogy a Szerződés 105. cikke (6) bekezdése alapján az EKB-t be kell vonni a rendszerben fontos szerepet betöltő pénzügyintézetek uniós szintű, makroprudenciális felügyeletébe;
23. sajnálatát fejezi ki, amiért nincsenek olyan világos uniós eszközök és politikák, amelyek révén hathatósan és időben kezelhető lenne a pénzügyi válságnak az eurózónán belüli és kívüli tagállamokra gyakorolt egyenlőtlen hatása;

24. újjólag megismétli a Bizottsághoz intézett, arra irányuló felszólítását, hogy elemezze azon bankok magatartásának hatásait, amelyek eszközeiket a nemrégiben csatlakozott tagállamokból áthelyezték, miután más tagállamok mentőterveket fogadtak el, valamint hogy gondosan vizsgálja meg a legutóbb csatlakozott tagállamok valutáival kapcsolatos spekulatív intézkedést (fedezetlen eladás); felkéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa ezen elemzések eredményeiről a Larosière vezette csoportot és a Parlament illetékes bizottságát;
25. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen kezeljék a bankgaranciák problémáját annak biztosítása érdekében, hogy a hasonlóan kialakított rendszerek megakadályozzák a bankok fennakadását az Európai Unió területén, ily módon lehetővé téve a bankközi hitelezés újjáélesztését, amely újjáélesztés szükséges feltétele annak, hogy véget vessenek a bankválságnak, valamint lehetővé tegyék, hogy a reálgazdaság új hitelt kapjon, növelve a befektetést és a fogyasztást, és ezzel kivezető utat mutatva a gazdasági válságból;
26. határozottan sürgeti a Larosière vezette csoportot, hogy vegye figyelembe a Parlament előző állásfoglalásaiban megfogalmazott, a pénzügyi piac felügyeletére vonatkozó ajánlásokat; sürgeti a Bizottságot, hogy járuljon hozzá a stabil és eredményes szabályozási és felügyeleti struktúra létrehozásához, amely megelőzheti vagy korlátozhatja a jövőbeli válságok káros hatásait; felszólítja a Tanácsot, hogy jóváhagyásuk előtt megfelelően vegye figyelembe azt az álláspontot, amelyet a Parlament e következtetésekre vonatkozóan esetlegesen kifejt;
27. megismétli, hogy a nagyobb átláthatóság és a jobb kockázatkezelés, valamint a koordinált felügyelet hozhatja a legtöbb eredményt a jövőbeli válságok megelőzése terén, és hogy a szabályozási reformnak átfogónak kell lennie, és ki kell terjednie a pénzügyi piacok minden szereplőjére és ügyletére; rámutat arra, hogy a pénzügyi piacok globális jellege a reformok nemzetközi koordinálását teszi szükségessé; hangsúlyozza, hogy a szabályozásra irányuló kezdeményezéseknek a piaci átláthatóság, fenntarthatóság és stabilitás kialakítására, valamint a pénzügyi szereplők felelősségének növelésére kell irányulniuk; emlékezteti a Bizottságot, hogy köteles válaszolni a Parlament fedezeti alapokra és tőzsdén nem jegyzett részvényekre vonatkozó kéréseire;
28. úgy véli, hogy a hitelminősítő intézeteknek véget kell vetniük az információs hiányosságoknak, és fel kell tárniuk a bizonytalanságokat és az összeférhetlenség eseteit;
29. kitarthat emellett, hogy szükség van a számviteli politikák felülvizsgálatára és javítására;
30. javasolja annak alapos felmérését, hogy a pénzügyi ágazat teljes szabályozása, nevezetesen a szabályozási keret makroprudenciális felügyelete megnehezíti vagy ellehetetleníti-e a pénzügyi termékek területén megvalósuló gazdasági helyreállást és innovációt, illetve csökkentené-e az uniós pénzügyi piacok vonzerejét, harmadik országok piaci felé terelve a pénzügyi áramlásokat és vállalkozásokat; emlékeztet arra, hogy legfőbb érdeke, hogy a világ első számú pénzügyi piaca maradjon;

Reálgazdaság: a válság mint lehetőség a fenntartható fejlődés megvalósítására

A munkahelyek megőrzése és a kereslet fokozása

31. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy minden rendelkezésre álló eszközt használjanak fel az uniós vállalatok támogatása érdekében – különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra (kkv-k) –, a munkahelyteremtés ösztönzése és az uniós befektetők, munkaadók, munkavállalók és fogyasztók bizalmának megerősítése érdekében;
32. határozottan javasolja, hogy sürgősen szülessenek intézkedések elegendő hitel biztosítására, elfogadható költségek és értelmes feltételek mellett uniószerre a kkv-k, a polgárok és azon ágazatok számára, amelyeknek fenntartható jövője a válság, és elsősorban a hitelhiány következtében veszélybe került; felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a bevált gyakorlatok cseréjéről e tekintetben;
33. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi helyzetben, amikor a kkv-k súlyos pénzforgalmi problémákkal szembesülnek, és a hitelhez való hozzáférésük korlátozott, az állami hatóságoknak és a magánügyfeleknek a kv-k felé irányuló kifizetések tekintetében egy legfeljebb 30 napos időszakot kell betartaniuk; sürgeti a Bizottságot, hogy a késedelmes kifizetésekről szóló irányelv¹ felülvizsgálatakor foglalkozzon a szóban forgó kérdéssel;
34. felszólít a „Gondolkozz előbb kicsiben!” – Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag című bizottsági közleménnyel (COM(2008)0394) kapcsolatos parlamenti ajánlások teljes körű érvényesítésére és gyorsított végrehajtására mind uniós, mind pedig nemzeti szinten;
35. kéri egy jelentős európai foglalkoztatási kezdeményezés hathatós megindítását, amely egyrésztől biztosítja, hogy az Európai Unióban bárhol három napon belül költségek nélkül létrehozható legyen egy vállalkozás, és hogy az első munkavállaló felvételével kapcsolatos eljárásokat egységes felületen lehessen elvégezni, másfelől pedig amely támogatja az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközöket különösen a kevésbé képzett személyek esetében, személyre szabott tanácsadás, intenzív munkavállalói képzés/átképzés, illetve a szakképesítések magasabb szintűvé tétele, gyakornoki programok, államilag támogatott foglalkoztatás, továbbá független tevékenységek és vállalkozások elindítását célzó állami támogatás útján; továbbá támogatja, hogy a Bizottság engedélyezi az Európai Szociális Alapból történő kifizetéseket a készségek fejlesztésének és a munkaerő-piaci igényekhez való igazításának támogatására;
36. határozottan javasolja, hogy az EU foglalkoztatási kezdeményezése rendelkezzen az időben történő beavatkozásról a munkahelyek tényleges megszűnésekor, nem utolsósorban annak érdekében, hogy mérséklődjön a munkaerőpiacról való kirekesztődés kockázata; úgy véli, hogy az ilyen beavatkozások során jelentős beruházás szükséges a szakképzés terén, ideértve a képzést szolgáltatók számának növelését is, figyelembe véve a képzések és a munkahelyi újraintegrációra irányuló programok jobb összehangolását, és nem csupán rövid távú intézkedések szükségesek, hanem törekedni kell a magas szintű szakképesítések biztosítására is, hogy az Európai Unió belül növekedjen az általános szakképzettségi szint, valamint hogy igazodni lehessen a jelenlegi gazdaság változó igényeihez;

¹ A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes kifizetések elleni fellépésről szóló 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 200., 2000.8.8., 35. o.)

37. kedvezően fogadja a Bizottság javaslatait, és felszólítja a tagállamokat az Európai Szociális Alapról, az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról és a Regionális Fejlesztési Alapról szóló rendeletek átdolgozására, ideértve az eljárások egyszerűsítését és a támogatható költségek körének kibővítését a foglalkoztatási és a társadalmi integrációval kapcsolatos célok még hatékonyabb támogatása céljából, a gazdaság kulcsfontosságú területein való munkahelyteremtés további támogatása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen támogatás biztosításakor a társadalmi és a területi kohézió maradjon prioritás, hogy elkerülhető legyen az Unión belül az aszimmetrikus fejlődés; szeretné, ha a foglalkoztatásra irányuló támogatások kiosztását felgyorsítanák, és ha az uniós támogatási programokat a társadalom legkiszolgáltatottabb csoportjai megsegítésére fordítanák, ideértve a tisztességes megélhetési feltételeket és a magas színvonalú általános érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférést garantáló programokat;
38. felhívja a tagállamokat, hogy fektessenek be a szociális gazdaságba, mivel az jelentős lehetőségeket rejt a minőségi munkahelyteremtésre és a társadalmi és területi kohézió megerősítésére, és ezzel hozzájárulhat a növekedéshez;
39. hangsúlyozza a rugalmas biztonság közös elvei megvalósításának fontosságát, mindenkinek garantálva a megfelelő szociális védelmet, különösen egy olyan megfelelő védelmet biztosító szociális védelmi rendszert, amely tiszteletben tartja a nemzeti hagyományokat;
40. felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve továbbra is rendszeresen kövessék az uniós munkaerőpiac helyzetét és a válságnak arra gyakorolt hatását, továbbá hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket az Európai Unió gazdaságának a fenntartható növekedés útjára állítása érdekében;
41. hangsúlyozza a megfelelő életszínvonal biztosításának szükségességét az Unió összes állampolgára számára, és felszólít a megfelelő rendkívüli intézkedések megtételére; kéri, hogy a recesszióval való megbirkózás érdekében a szociális politikák kerüljenek kiigazításra, az aktív munkaerő-piaci és társadalmi beilleszkedési politikák támogatásával, különös figyelmet fordítva a társadalom legkiszolgáltatottabb tagjaira;
42. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen értékelje, milyen veszélyt jelent a recesszió az ipari ágazatokra nézve Európa-szerte, hogy szükség esetén uniós szintű beavatkozásra kerülhessen sor; hangsúlyozza azonban, hogy az uniós ipar számos problémáját nem kizárólag a pénzügyi válság okozza; ennél fogva úgy véli, hogy az állami támogatási intézkedéseket körültekintően úgy kell irányítani, hogy azok ne lépjenek túl a pénzügyi válság hatásainak ellensúlyozásán, és azokat a szerkezetátalakításra, az innovációba történő befektetésre és a fenntarthatóságra vonatkozó legszigorúbb feltételeknek kell kísérsniük;
43. óv az uniós versenyszabályok indokolatlan lazításától, mivel az gyengítheti a belső piacot; aggódik amiatt, hogy a gazdasági visszaesésre adott nemzeti válaszok protekcionizmushoz és a verseny torzulásához vezethetnek, ami hosszú távon súlyosan aláásná az Unió polgárainak gazdasági jólétét;

44. felszólít a nemzeti fellendülési tervekben szereplő intézkedések értékelésére, a vásárlóerőre gyakorolt közvetlen hatásuk tekintetében;
45. felszólítja a Tanácsot, hogy hagyja jóvá azt a javaslatot, miszerint minden tagállam maga dönthet arról, hogy csökkentett HÉA-kulcsot alkalmaz a munkaerő-igényes és helyben nyújtott szolgáltatások tekintetében, figyelembe véve a foglalkoztatásra és a keresletnövelésre gyakorolt esetleges hatásukat is;
46. kéri a tagállamokat, hogy a vásárlóerő növelése és a kiskereskedelmi termékek iránti kereslet ösztönzése érdekében vegyék fontolóra az alacsonyabb jövedelmek esetén a munkával kapcsolatos adók csökkentésének lehetőségét;

Nagyobb kohézió és kisebb gazdasági különbségek

47. hangsúlyozza a területi kohézióra vonatkozó célok jelentőségét a javasolt ösztönzőcsomagban, hiszen a válság nyilvánvalóan egyenlőtlenül érinti Európa különböző területeit;
48. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, különösen a jelenlegi válság fényében, a horizontális politikák hatását a regionális teljesítmények eltérésére az eurózónában, ahogyan azt a 10 éves GMU-ról szóló közleményében is hangsúlyozta;
49. megfelelő mechanizmusok kidolgozását kéri annak biztosítására, hogy a legkevésbé dinamikus régiók gyorsított felzárkóztatása olyan stratégiai célkitűzések mentén történjen, mint a gazdaság környezetbarátabbá tétele és a lisszaboni menetrendben való megfelelő részvétel, nevezetesen az innováció, a kkv-k és a mikroszintű kezdeményezések támogatásával;
50. üdvözli a Bizottság azon javaslatait, amelyek egyszerűsítik és gyorsítják a rendelkezésre álló kohéziós eszközök igénybevételét és felgyorsítják a projektek végrehajtását, például a támogatások kifizetésének előrehozása, a közösségi támogatások arányának ideiglenes növelése, valamint a műszaki támogatás fokozása és a kifizetési eljárások felgyorsítása révén;

Intelligens és fenntartható szerkezeti reformok és beruházások

51. kéri, hogy mind uniós mind nemzeti szinten finomítsák a gazdaság talpra állítását szolgáló azon eszközöket és politikákat, amelyek képesek fokozni a keresletet és a bizalmat Európai Unió-szerte, összhangban a lisszaboni stratégia alábbi közös prioritásaival: az oktatásba, az infrastruktúrába és a kutatás-fejlesztésbe történő beruházás, a készségfejlesztés és az élethosszig tartó tanulás, az energiahatékonyság és a környezetbarát technológiák, a szélessávú hálózatok, a városi közlekedés, a kreatív ipar és szolgáltatások, az egészségügyi szolgáltatások és a gyermekeket és időseket ellátó szolgáltatások;
52. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi igen nehéz körülmények között az uniós pénzeszközökhöz való hozzáférésre azoknak a tagállamoknak van szükségük, amelyek nemrégiben csatlakoztak az Európai Unióhoz és amelyek nem tagjai az euróövezetnek; ezek a pénzeszközök költségvetési ösztönzőt képeznék az olyan országok számára szükséges, amelyek nem rendelkeznek az euróövezetbeli tagállamok mozgásterével, vagy mert a

költségvetési és folyó fizetési mérleg jelentős hiányával szembesülnek;

53. felszólítja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra az energiabiztonság javítására irányuló lehetséges intézkedéseket az Európai Unió egy olyan belső gáztovábbítási hálózatának gyorsított kidolgozása révén, amely biztosítaná az ellátás biztonságát;
54. úgy véli, hogy egy „alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság” megteremtésére irányuló, erőteljes állami befektetési politika rendkívül fontos a gazdasági hanyatlással való szembenézéshez;
55. felszólítja ezért a tagállamokat, hogy adórendszerükben végezzenek reformokat annak biztosítása érdekében, hogy bizonyos ágazatok, amelyek igen jelentős hatást gyakorolnak a környezetre, mint a mezőgazdaság, a közlekedés és az energiaipar fenntarthatóan teljesítsenek;
56. határozottan támogatja a közlekedés és az épületek energiahatékonyságát és a munkahelyteremtést ötvöző városi politikák indítását;
57. kiemeli, hogy koordinált és eddig példa nélküli erőfeszítésekre van szükség, hogy jelentős nagyságrendű befektetésekre kerüljön sor az energia, környezetvédelem és infrastruktúra területén a fenntartható fejlődés támogatása, a minőségi munkahelyek létrehozásához való hozzájárulás és a szociális kohézió biztosítása érdekében; ezért úgy véli, hogy a lakosság a tőle elvárt erőfeszítéseket jobban elfogadja, ha azokat egyrészt igazságosnak érzi, másrészt pedig ha a szakmai beilleszkedés és szociális integráció garanciájának értékeli;
58. kéri, hogy szülessenek uniós kezdeményezések az oktatás és képzés területén, valamint a kockázati tőkéhez, hitelhez és mikrohitelhez jutás területén a növekedés és a konvergencia fokozása érdekében Európai Unió-szerte;
59. hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell a magántársaságok által társfinanszírozott befektetési projektekkel kapcsolatos bürokratikus terhet; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek felgyorsítják és megkönnyítik a befektetéseket;
60. hangsúlyozza, hogy a gazdasági válságból eredő égető problémák kezelésekor nem szabad szem elől téveszteni a hosszú távú stratégiát, és lehetővé kell tenni néhány régóta esedékes cél elérését, nevezetesen a következőket:
 - a szolgáltatásnyújtás szabadsága előtti akadályok felszámolásának felgyorsítása, amint azt a szolgáltatási irányelv előírja¹;
 - a postai szolgáltatásokról szóló irányelv végrehajtásának felgyorsítása²;
 - az energetikai belső piac kialakításának befejezése;
 - a K+F-be való befektetések sürgős növelése;
 - az EU szabadalmi rendszerének sürgős véglegesítése;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelve a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2008/6/EK irányelve (2008. február 20.) a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról (HL L 52., 2008.2.27., 3. o.)

- a munkavállalók szabad mozgása előtt álló, még meglévő akadályok felszámolása;

Európai gazdasági eszközök: az Európai Unió egységes fellépése

Gazdasági koordináció

61. kéri, hogy növeljék a koherenciát a jelenlegi, tagállami szintű fellendülési tervek, a lisszaboni célkitűzések és prioritások, az integrált iránymutatások és nemzeti reformprogramok, valamint a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktum rugalmassági eszközeinek felhasználása között;
62. e növekedési előrejelzések tükrében iránymutatást kér a Bizottságtól a nemzeti reformprogramokra vonatkozóan;
63. kéri, hogy dolgozzanak ki megfelelő, részletes követelményeket és normákat a fellendülési tervek hatékonyságának Bizottság általi szoros nyomon követéséhez és rendszeres újraértékeléséhez – különösen a bejelentett befektetések megvalósulása tekintetében –, arra való tekintettel, hogy a válság teljes kiterjedése egyelőre nem állapítható meg, ahogy a szükségessé váló intézkedések sem körvonalazhatók;
64. felszólít minden érintett felet – a Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és a szociális partnereket uniós és nemzeti szinten egyaránt – hogy az alábbi javaslatok alapján működjenek együtt az Európai Tanács 2009. márciusi ülésén:
 - a stabilitás- és növekedésorientált makrogazdasági politikák kölcsönös megerősítése a stabilitási politika és a beruházások közös és kölcsönösen egymást támogató üggyé tétele révén;
 - egy olyan, a problémák, prioritások, valamint a szükséges és megfelelő jogorvoslati intézkedések közös megértésén alapuló, kötelező keret kidolgozása, amelyen belül a tagállamok konzultálhatnak egymással és a Bizottsággal jelentősebb gazdaságpolitikai döntéseik meghozatala előtt;
 - nagyratörő, de a körülményekhez igazított nemzeti fellendülési tervek elfogadása, felfrissített stabilitási és konvergenciaprogramok, valamint a nemzeti költségvetések felülvizsgálata a legfrissebb gazdasági előrejelzésekre való reagálás érdekében, a tervek sürgős végrehajtása iránti elkötelezettség jegyében;
 - a közös prioritásokon és célokon alapuló, rövid és hosszú távú intézkedések koherens uniós stratégiájának kialakítása;
 - az euróövezet gazdasági irányításának megerősítése a 10 éves GMU-ról szóló 2008. november 18-i parlamenti közlemény kapcsán kiadott állásfoglalásában megfogalmazott ajánlásokkal összhangban;

Európai Beruházási Bank

65. úgy véli, hogy rendkívül fontos bevonni az Európai Beruházási Bankot (EBB), és hogy a fellendülési tervben említett kölcsönök jelentős hányadának ügyében a bank illetékes;

örömmel fogadja, hogy a tagállamok egyetértettek az EBB tőkéjének megemelését illetően; emlékeztet, hogy az EBB bizonyos beavatkozásai ugyancsak támogatásra szorulnak az EU költségvetéséből, de erről jelenleg nem rendelkezik a fellendülési terv; úgy véli, hogy ez megvalósítható a támogatások és kölcsönök elegyítésével, vagy olyan közös kockázatmegosztó eszközök formájában, mint a kockázat-megosztási pénzügyi mechanizmus (RSFF) és a TEN-T projektek hitelgarancia-eszköze (LGTT); ez utóbbi esetében az EBB-t fel lehetne kérni, hogy járuljon hozzá saját tartalékaiból, ami megsokszorozná az élénkítő hatást; hangsúlyozza az EBB szerepét a kkv-k és a kereskedelmi bankok – többek között a már meglévő, az állami és a magánszektor közötti partnerségi struktúrák – refinanszírozásában; e tekintetben emlékeztet, hogy ki kell dolgozni a környezetbarát finanszírozási kritériumokat;

EU-költségvetés

66. emlékeztet, hogy az európai gazdasági fellendülési terv, és az abból következően 2009. január 28-án a Bizottság által javasolt intézkedések 30 000 000 000 euróra becsült közösségi hozzájárulást tartalmaznak, az alábbi ágazati megoszlásban: 5 000 000 000 euró az energiahálózatok összekapcsolására és nagysebességű internetre a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret felülvizsgálatával és a KAP felülvizsgálatához kapcsolódó intézkedésekre; előrehozott kifizetések a strukturális és kohéziós alapokból; számos kezdeményezés a kutatás és az innováció terén, például a környezetbarát járművekre, a jövő üzemeire, vagy energiatakarékos épületekre irányuló európai kezdeményezés; a transzeurópai közlekedési hálózatok leginkább előrehaladott projektjei támogatásának növelése, továbbá a kkv-kat és a közösségi innovációs programot támogató kezdeményezések és az EBB által már kihelyezett vagy újonnan nyújtandó hitelek támogatása;
67. hangsúlyozza, hogy a fellendülést célzó tervben javasolt bizonyos elemek megfogalmazása túl általános; kéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul juttassa el a költségvetési hatóság két ágának a döntéshozatalhoz nélkülözhetetlen valamennyi pontosítást; hangsúlyozza továbbás, hogy a gazdaságélénkítési tervben szereplő elemek között van több olyan, amely a jelenlegi többéves programok módosítását teszi szükségessé; emlékeztet ennek kapcsán, hogy e módosításokat az Európai Parlament hatásköreinek maradéktalan tiszteletben tartásával kell végrehajtani;
68. hangsúlyozza, hogy ennél fogva a fellendülést célzó terv konkrét megvalósítása abban a formában, ahogyan azt a Bizottság javasolta, időbe telhet, és nyomatékosan kéri az érintett intézmények mindegyikét, hogy a lehető legrövidebb időn belül fogadják el a szükséges határozatokat, tekintettel az Európai Unió igen nehéz gazdasági helyzetére;
69. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által javasolt közösségi intézkedések túlnyomó többsége a már programozott juttatások költségvetési újraelosztásán alapul, és nem új költségvetési források mozgósításán; kéri, hogy a Bizottság vonja le a szükséges következtetéseket a 2009 januárjában általa közzétett erősen borúlátó gazdasági előrejelzésekből, és az új előrejelzések fényében értékelje újra költségvetési javaslatait;
70. üdvözli a gazdasági fellendülési tervet és az ehhez kapcsolódó kezdeményezéseket, és emlékeztet, hogy a 2009-es költségvetésben nem szereplő új kiadásokat a költségvetési hatóság két ága közötti tárgyalásokon meghatározott 2007–2013-as többéves pénzügyi

keret veszélyeztetése nélkül, új pénzügyi forrásokból kell finanszírozni; emlékeztet ezért a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás rendelkezései, és különösen annak 21–23. pontjai által kínált lehetőségekre;

71. hangsúlyozza, hogy a gazdasági fellendülési terv többszintű, összehangolt fellépésre tesz javaslatot az európai gazdaság megerősítése érdekében; hangsúlyozza, hogy a Parlament kész tárgyalásokat folytatni a Tanáccsal a 2007–2013-as TPK Bizottság által javasolt 5 milliárd eurós módosításáról, valamint a költségvetési vonzatú eszközök további esetleges módosításáról; úgy véli, hogy a tárgyalásoknak a költségvetési felülvizsgálat keretében támogatott projektek kiterjesztésére kell összpontosítaniuk, összhangban a tagállamok prioritásaival;
72. elismeri az Európai Beruházási Bank (EBB) és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) döntő szerepét a beruházások finanszírozásához nyújtott hozzájárulás és a vállalkozások és különösen a kkv-k finanszírozásához való hozzáféréseinek fokozása terén; hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetésből az EBB műveleteire adott hozzájárulásokban megvan az a potenciál, hogy jelentős élénkítő hatást teremtsenek a befektetések tekintetében, és meg szeretné vizsgálni, hogy az uniós költségvetés hogyan járulhatna még inkább hozzá az ilyen hatások kiváltásához, továbbá hogy azt mindenképpen egy, a Bizottság, a Tanács, az Európai Parlament és az EBB között a befektetési prioritásokra vonatkozóan kötött egyetértési megállapodás kell kísérje, amely biztosítja, hogy azok valóban fenntartható projektekre irányulnak; aggodalmát fejezi ki a Tanácsban és a Bizottságon belül egyre erősödő tendencia miatt, amely szerint számos további feladatot ruháznának az Európai Beruházási Bankra és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankra, anélkül, hogy előzőleg megteremtenék az ahhoz szükséges gazdasági és pénzügyi garanciákat, hogy azok képesek legyenek sikerrel ellátni e feladatokat; megjegyzi, hogy a Bizottság javasolja az EBB által a 2007–2013-as többéves pénzügyi keretben létrehozott pénzügyi eszközök növelését; kéri, hogy a Bizottság készítsen egy első mérleget az e téren már végrehajtott tevékenységekről, és javasoljon megoldásokat az olyan programok végrehajtásához kapcsolódó költségvetési és szabályozási nehézségekről, mint a JASMINE, a JASPERS és a JEREMIE;
73. kéri a Bizottságtól, hogy pontosítsa szándékait a jövődöbéli fellépéseit illetően, különös tekintettel az uniós költségvetés esetleges hozzájárulására ezen eszközök erősítéséhez; kéri, hogy a Bizottság jelölje meg a költségvetési hatóság két ágazata számára, hogy az EBB számára az új kezdeményezésekhez biztosított új eszközök mennyiben teszik szükségessé az uniós költségvetés beavatkozását; megállapítja, hogy az Európai Beruházási Bankra és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankra ruházott egyre több feladat fontos kérdéseket vet fel a finanszírozott projektek demokratikus ellenőrzését illetően, amikor az uniós költségvetésből származó pénz a tét;
74. sajnálja, hogy a transzeurópai energiahálózatba és a szélessávú infrastruktúra-projektekbe való beruházásra irányuló bizottsági javaslat továbbra is hiábavaló volt, mivel a Tanácson belül nem született erről megállapodás, az Európai Tanács 2008 decemberében kifejezett akarata ellenére sem; úgy véli, hogy az uniós költségvetést arra kell használni, hogy az intézményközi megállapodásban előírt megfelelő eszközökkel hozzájáruljon a gazdasági válsággal való szembenézéshez, és felkéri a Tanácsot, hogy minél hamarabb kezdjen tárgyalásokat a Parlamenttel; úgy véli, hogy csak azokat a tartalékokat szabad

felhasználni, amelyek valóban, és nem a következő költségvetési évek becsült szükségletei alapján rendelkezésre állnak; emlékeztet, hogy az átcsoportosítások veszélyeztethetik a jelenlegi politikákat; úgy véli, hogy a félidős felülvizsgálat az utolsó, egyben megkésett lehetőség a gazdasági válságra való reagálásra; rámutat, hogy – jóváhagyása esetén – a fellendülési terv jelentős hatással jár majd a 2009-es költségvetésre; emlékezteti a Bizottságot, hogy javaslata csak indikatív, és függ a jogalkotó jóváhagyásától; a gyors végrehajtás érdekében további részleteket kér valamennyi projekt állásáról, és kéri, hogy értékeljék rövid távú hatásukat a foglalkoztatásra és a növekedésre az EU gazdaságában, továbbá konkrét számadatokat kér a végrehajtáshoz kapcsolódóan, elsősorban a pénzügyi programozás tekintetében; rámutat, hogy az energiaprojektekkel kapcsolatos uniós kiadásoknak – amelyek a jelenlegi uniós pénzügyi keretben korlátozottak – olyan projektekre, különösen az energiamegtakarítási és energiahatékonysági projektekre, valamint a megújuló energiahálózatokba történő befektetésekre kell összpontosulniuk, amelyek gyorsan elindíthatók, és amelyek segítenek elérni az éghajlatváltozási politikákkal kapcsolatos 2020-as uniós célkitűzéseket;

75. emlékeztet a 2008. november 21-i egyeztető ülésen elfogadott közös nyilatkozatra a kohéziós politika végrehajtásáról, amely hangsúlyozza a strukturális és kohéziós alapok gyorsított végrehajtásának gazdasági előnyeit, továbbá az új – különösen a gazdasági válsággal kapcsolatos – kezdeményezések finanszírozását támogató kifizetési előirányzatokra vonatkozóan; megjegyzi, hogy az ESZA, az ERFA és a kohéziós alap pénzügyi irányítására vonatkozó bizottsági javaslat alapján a 2009-re előirányzott kiegészítő előlegek javasolt kifizetési összege 6 300 000 000 euró, és hogy az alapok pénzügyi irányítását érintően javasolt egyéb módosítások felgyorsíthatják az időközi kifizetések ütemét;
76. kéri a Bizottságot, hogy folyamatosan tájékoztassa a költségvetési hatóságot és tisztázza, hogy az alapok pénzügyi gazdálkodása keretében megvalósuló előrehozott kifizetések összhangban lesznek-e a költségvetési hatóság által 2009-re előrejelzett kifizetések ütemezésével, konkrétan pedig azt, hogy a kifizetések Parlament és Tanács által jóváhagyott szintje elegendő lesz-e a jelenlegi és jövőbeli kezdeményezések finanszírozásához;
77. emlékeztet, hogy a kifizetések szintjének módosítására vonatkozó jövőbeli bizottsági javaslatokat bele kell foglalni egy költségvetési módosításba, amelyet a költségvetési hatóság mindkét ágának el kell fogadnia;
78. hangsúlyozza a transzeurópai közlekedési hálózattal kapcsolatos program (TEN-T) hozzáadott értékét a lisszaboni stratégia teljesülése, az Unió éghajlatváltozási céljai és a nagyobb társadalmi, gazdasági és területi kohézió tekintetében, miközben időszerű támogatást nyújt Európában az összkereslet fenntartásához; üdvözli ezért a Bizottság azon javaslatát, hogy 2010-ről 2009-re hozzák előre a közlekedési infrastruktúrába való befektetésre szánt 500 000 000 eurót;
79. kéri a Bizottságot, hogy az uniós költségvetési finanszírozásért folyamodó egyedi projektek listájának ismertetésekor a 2008. decemberi Európai Tanács által kértnek megfelelően vegye figyelembe, hogy hosszú távon növelni kell az EU gazdaságának versenyképességét, olyan infrastrukturális projektek támogatásával, amelyekkel

kapcsolatban már határoztak, és amelyeket már megterveztek;

Az Európai Unió és a globális vezetés

80. határozottan ösztönzi az Európai Uniót, hogy játsszon vezető szerepet a nemzetközi fórumokon, különösen a pénzügyi stabilitási fórumon (FSF) és a Nemzetközi Valutaalapon (IMF) belül, illetve a G20 elkövetkező találkozóin; különösen fontosnak tartja az árfolyamok és a pénzügyi piacok többoldalú felügyeletének megerősítését; emlékeztet, hogy a szabad tőkeáramlás idején a konvergencia jelenti a valóban egyenlő feltételek, illetve az átfogó szabályozó és felügyeleti keret lényegét;
81. emlékeztet a 2009. április 2-án, Londonban tartandó, következő G20-csúcs jelentőségére, ahol a várakozások szerint a nyilatkozatokat határozatokká alakítják; kitarthat emellett, hogy nemcsak a pénzügyi megfontolásokkal kapcsolatban kell megállapodni, hanem a tagállamok állam- és kormányfőinek arról is el kell gondolkodniuk, hogy miként igazítható ki a globális egyensúlyhiány, és meg kell állapodniuk a különféle, nemrégiben elfogadott fellendülési tervek koordinálásáról; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kérjék ki a Parlament véleményét, mielőtt megállapodnának a csúcstalálkozóon képviselt tárgyalási álláspontról;
82. határozottan javasolja, hogy megfelelően mérjék fel a nemzetközi tranzakciók Unió-szerte a reálgazdaságra gyakorolt hatását, különösen a kereskedelem, az éghajlatváltozás és a pénzügyek tekintetében; támogatja a legfontosabb valutablokkokkal való fokozott nemzetközi párbeszédet annak érdekében, hogy megakadályozzák, hogy az árfolyammanipulációk és a volatilitás hatást gyakoroljon a reálgazdaságra;
83. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy intenzívebben konzultáljanak egymással, és segítsék elő az Európai Unió kereskedelmi partnereivel, különösen az USA újonnan kinevezett kormányával meglévő együttműködést;
84. úgy véli, hogy a jelenlegi válságnak nem szabad gátolnia az Európai Unió szerepét a nemzetközi fejlődés előmozdítása és a szegénység elleni küzdelem tekintetében; figyelmeztet, hogy el kell kerülni a protekcionista politikákhoz való visszatérést; hangsúlyozza, hogy a válságból való kilábalásra világszerte tett erőfeszítéseket nagy mértékben előmozdítaná a kereskedelmi tárgyalások dohai fordulójának mielőbbi lezárása;
-
- ◦
85. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Beruházási Banknak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és az eurócsoport elnökének.

INDOKOLÁS

Az európai gazdasági fellendülés terve

E jelentés készítésekor 2008-ra széles körben 0% körüli gazdasági növekedést jósolnak Európának, középtávon pedig negatív számokat. A legfrissebb 2009-es becslések szerint a növekedés –1%-os, vagy ez alatt marad. Az Európai Közösséget érő egyik legnehezebb, az euró bevezetése óta az első gazdasági recesszióban vagyunk. Kereskedelmi partnereink hasonlóan nehéz időköt élnek meg gazdasági szempontból.

A korábbi világszintű recessziókat, konkrétan a hetvenes évekbeli olajársokkot a világgazdaságot érő közös, igazi sokk váltotta ki. Ezzel szemben a jelenlegi zuhanás az első olyan, amely során egy közös pénzügyi és hitelezői fejlemény áterjedt először a fejlett gazdaságokra, később azonban egyre inkább a fejlődő és felemelkedő gazdaságokra is, és a rendszer válságává nőtte ki magát.

Az elmúlt években a pénzügyi szolgáltatások ágazata komoly növekedési forrás volt. Ugyanakkor egyre összetettebb, rövid távon komolyan megtérülő és magas piaci spekulációval járó pénzügyi termékeket vezettek be egy olyan piacra, amely nem volt kellőképpen felkészülve arra, hogy az ezzel járó kockázatot kezelje. E kockázatok alulértékelése nagy arányú veszteségekkel járt és következményei továbbgyűrűztek a pénzügyi rendszerben világszerte, megállítva a vállalkozásoknak és magánszemélyeknek történő hitelnyújtást és Európa-szerte a pénzügyi ágazat megmentésére kényszerítve a kormányokat.

A fentieknek a növekedésre és foglalkoztatásra gyakorolt, rendkívüli, negatív következményei elég komolyak ahhoz, hogy megindokolják egy méretes gazdasági fellendülési terv elkészítését mind Európa, mind pedig nagyobb kereskedelmi partnerei (különösképpen az Egyesült Államok és Kína) számára. Az Európai Parlament helyesli a Bizottságnak a jelen gazdasági kilábalási csomagra vonatkozó kezdeményezését és határozottan kéri ennek végrehajtását a Parlament véleményének kellő figyelembevétele mellett.

1. A jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság gyökereinek tanulsága

A gazdaság jelenlegi mélyrepülése igazolja azt, hogy a pénzügyi piac rendellenességei komoly és hátrányos hatással járnak a reálgazdaságra nézve.

Egyetlen megfigyelő, piaci szereplő vagy jogalkotási testület sem állíthatja magáról, hogy előre jelezte volna e válság méreteit. A pénzügyi rendszeren keresztül a reálgazdaságra való áterjedés fertőző jellegének dimenzióit nem lehetett előre látni. Ugyanakkor ez nem zárja ki azt, hogy a jelenlegi pénzügyi szabályozói és felügyeleti struktúra hiányosságait korábban ne lehetett volna felfedezni és orvosolni.

Az európai uniós pénzügyi felügyelet jelenlegi szerkezetét, mint köztudott, az Alexander Lamfalussy irányította bölcsök bizottságának az európai értékpapírpiac szabályozásáról szóló

2001. évi következtetése ihlették. Akkoriban azt hangsúlyozták, hogy (a pénzpiacok) „jobb hatékonyság(a) nem feltétlenül jár fokozottabb stabilitással”. Az elmúlt hónapok igazolták ezt a lényeges megállapítást.

Noha az Európai Unióban a pénzügyi integráció folyamata viszonylag gördülékenyen zajlott, az Európai Parlament jelentései valójában több pénzügyi szabályzási hiányossággal is foglalkoztak, nevezetesen: 1) egy olyan szabályozói keret létrehozása, amely a szabályozói testületek felállításáról rendelkezik, konkrét szabályokkal a feladatok kiosztását, az információcserét és a minősített többséggel történő szavazáshoz kötött döntéshozatalt illetően; 2) a 3. szintű Lámfalussy-bizottságok szerepének megerősítése státuszuk egyértelművé tételével, megadva számukra a felügyeleti konvergencia szorgalmazóinak szerepét és az EKB fő partnerévé téve őket a pénzügyi stabilitás nyomon követése terén; 3) megoldások találása a pénzügyi stabilitás európai uniós szintű áttekintésére, ideértve az uniós felügyeletet és központi bankokat; 4) a versenyhelyzet és a hitelbesorolás valamint a beruházási banki műveletek terén a piacon esetleg előforduló érdekellentétek vizsgálata; és 5) a fedezeti alapokkal foglalkozó és a magántőke-befektetési ágazat szabályozásának keretei.

A vélemény előadója kéri, hogy mielőbb véglegesítsék és ültessék át ezt a pénzügyi piaci szabályozásra vonatkozó csomagot, beleértve a tőkekövetelményről szóló irányelv felülvizsgálatát, a biztosítási vállalkozások fizetőképességi rendszerét, illetve az ügynökségek besorolására vonatkozó javaslatot.

E közös erőfeszítés legsürgősebb céljai közé kell tartoznia rövid távon a hitelezési folyamat újraaktiválásának (elégészes, megfizethető és ésszerűen elérhető hitelfeltételek) a családok és vállalkozások számára (különösen a KKV-k, mivel ezek az európai gazdaság sarokkövei). A polgárok megtakarításainak védelme mellett ilyen célok indokolták a közpénzeknek az újratőkésítés és letéti biztosítéki rendszerek révén a mentőtervek céljára történő felhasználását. Az Európai Parlament nyomatékosan kijelenti, hogy a hitelezési csatornák hatékony és gyors helyreállítását sürgősen biztosítani kell.

2. Az európai gazdasági fellendülés tervének körvonalai

A megállapodás tárgyát képező fellendülési terv tartalmát illetően ide kíváncsozik néhány megjegyzés:

- Az első megjegyzés a világos célkitűzések hiányára vonatkozik, konkrétan ami a fenntartható munkahelyek teremtését és megőrzését illeti. E vész helyzetben a legfenyegetettebb polgároknak, gazdasági ágazatoknak és régióknak a válság kihatásától való védelme ugyancsak elengedhetetlen. Az ilyen célkitűzéseknek meghatározó erejűeknek kell lenniük minden gazdasági fellendülési terv hatáskörének kidolgozásánál amellet, hogy korrekciót előidézni képes nyomkövető eszközöket kell létrehozni, és esetleg újra meg kell erősíteni a most elfogadott politikákat és eszközöket.

A vélemény előadója úgy gondolja, hogy most minden eddiginél nagyobb szükség van az összehangolt európai álláspontra azt megakadályozandó, hogy a válságra adott reakció pénzügyi stabilitási és gazdasági fellendülési nemzeti tervek pusztá összegzése legyen esetleges konfliktusokkal és kiadásokkal, amelyek aláaknázzák a közös piacot, a gazdasági és pénzügyi uniót és gyengítik Európa mint globális szereplő tekintélyét.

Mivel az egyes tagállamok teljesen eltérő beavatkozási eszközökkel és képességekkel rendelkeznek a válság kezelésére, erős kiegészítő közösségi felállásra van szükség a kilábalási tervben. Az európai gazdasági fellendülési terv javasolt közösségi vetülete valójában mindössze 30 milliárd euróra rúg, ami alig haladja meg az európai GDP 0,2%-át. A fennmaradó 170 milliárd eurót a tagállamoknak kell biztosítani, ezért nem egyenlőek a válságkezelési képességek.

Nem feledkezhetünk meg arról, hogy a társadalmi és területi kohéziót a szerződések az Unió alapvető elveként foglalják magukban. Ez a szolidaritási elv súlyos válság idején mélyebb politikai relevanciával bír, amely konkrét, időben adott válaszokat igényel; új, az EU által elősegített, átfogóbb intézkedésekre van szükség a nagyobb fokú kohézió előidézése érdekében.

Egy igazán közösségi fellendülési terv érdekében elengedhetetlenül fontos a nemzeti tervek közötti javított együttműködés és a közösségi szintű megerősítés kettősségének kidomborítása.

- Az egyes országok szintjén a kilábalásra tett erőfeszítések a stabilitási és növekedési paktum előírásaitól függenek. A felülvizsgált stabilitási és növekedési paktum a 3%-os küszöbtől való ideiglenes eltérés lehetőségéről rendelkezik, „amennyiben erre az érintett tagállamok által irányíthatatlan, szokatlan külső esemény következtében van szükség, amely az általános irányítás pénzügyi helyzetére komoly hatást gyakorol”¹. Sajnos, ez a feltétel egyértelműen teljesülni látszik.

Fontos, hogy a Bizottság tovább tisztázza a „rugalmasság” értelmezését, lehetővé téve a tagállamok számára a közkiadások és adóstruktúrák átcsoportosítását a lisszaboni prioritások értelmében, azzal a feltétellel, hogy a fenntartható növekedés előmozdítása révén államháztartásuk középtávon történő konszolidálásához járuljanak hozzá.

Továbbá nagyon jó lenne, ha javulna az olyan eszközök közötti koordináció és koherencia is, mint a lisszaboni menetrend nemzeti cselekvési tervei, a nemzeti stabilitási és konvergenciaprogramok, az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások és a struktúrális alapok felhasználására vonatkozó nemzeti referenciaprogramok, és ezáltal lehetővé válna a különféle nemzeti stratégiák globális európai növekedési programá való összeolvadása.

- Ma az európai költségvetés nagyságáról régóta folytatott vita újfent jelentőséget nyer, mivel a közösségi beavatkozás korlátai megmutatkoztak. Ugyanakkor rövid távon minden rendelkezésre álló pénzügyi eszközt a gazdaság (különösen a legveszélyeztetebb polgárok és régiók) talpra állásának szolgálatába kell állítani: minden, a strukturális alapoknak a jelenlegi költségvetési keretek közötti előmozdítására irányuló kezdeményezést fel kell karolni az eljárások egyszerűsítésével együtt, a gyakorlatba ültetés felgyorsítása érdekében. További öröndetes dolog a Globalizációs Alkalmazkodási Alap hatáskörének kitágítása, hogy ez kiterjedjen konkrétan a megelőző tevékenységre is; rendkívül fontos az Európai Beruházási Bank játszott jelentős szereppel járó lehetőségek teljes körű kihasználása.

¹ A túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1056/2005/EK rendelet 2. cikkének első francia bekezdése.

- Jelen körülmények között különösen releváns az Európai Központi Banknak az euróövezet visszazökkenésében, konkrétan a kamatpolitika tekintetében játszott szerepe.
- A vélemény előadója azt a nézetet vallja, hogy az eurokötvények eszköze jelen pillanatban különösen relevánsnak bizonyulhat. A vélemény előadója kéri az Európai Tanácsot, hogy mérje fel egy ilyen kötvénykibocsátás megvalósíthatóságát; egy ilyen kezdeményezés mellett szól a közös európai érdekű projektekre szánt többlettámogatás, a kormányok által fizetendő finanszírozási költségek csökkentése és a megtakarítások megfelelő csoportosítása.
- A talpra állás menetrendjének központi elemei közt kell lennie a fenntartható munkahelyek teremtésének és a lisszaboni menetrend célkitűzéseivel összefüggő növekedésnek. Ez meghatározza a befektetések kiválasztásánál követendő prioritásokat és az adócsökkentő eszközöket is. Ami pedig az adóeszközöket illeti, a vélemény előadója felszólítja az Európai Tanácsot, hogy erősítse meg az energiatakarékos termékek és a munkaerő-igényes szolgáltatások utáni adókulcsok csökkentését ezek potenciális foglalkoztatás- és keresletnövelő hatása miatt. Az európai uniós kezdeményezések, az állami és magánszektor közötti partnerségek Európa-szerte, akárcsak az oktatás, szakképzés, kutatás és innováció terén hozott jól koordinált intézkedések fokozzák a növekedést és konvergenciát azáltal, hogy a köz- és magánszereplők hálózatait Uniószerte fellendítik, előmozdítják a környezetvédelem és foglalkoztatás munkatervét és a kisvállalkozói intézkedéscsomag keretében segítik a kis- és középvállalkozásokat.
- Ahogy a hetek telnek a folyamatban lévő recesszió egyre súlyosabbá válik és európai szintű világos és sürgős fellépést igényel a nemzeti fellépések strukturált és fokozott koordinálása mellett; az ösztönző intézkedések pusztán skáláját és eszközeit szorosan figyelemmel kell követni. A globális versenyhelyzeti háttérre való tekintettel az uniós fellendülési terv jelentőségét és eszközeit az EU fő kereskedelmi partnerei, konkrétan az Egyesült Államok és Kína által tett, folyamatban lévő erőfeszítések kontextusában is kell figyelni. A vélemény előadója kéri az európai vezetőket, hogy tanúskodjanak egyértelmű törekvésekről és egy igazi európai fellendülési terv iránti politikai elkötelezettségről, amely szükség esetén a jelen kezdeményezés megerősítéséhez és kiterjesztéséhez vezet.

3. Hosszú távú tanulságok

- A jelenlegi világválság érzékelteti a jelenlegi pénzügyi piaci struktúrák meglehetősen illékony természetét, amely jelentős áldozatot követelt a reálgazdaságtól. A megtett koordinált erőfeszítéseknek globális szinten biztosítaniuk kell, hogy a közhatalmak kellőképpen éberek legyenek. A globális piacon koordinált megközelítésre van szükség. A vélemény előadója különösen kéri, hogy Európa vállaljon vezető szerepet az új globális pénzügyi szabályozói hálózat kialakításában, különösen a G20-ak közelgő tárgyalásain, illetve a pénzügyi stabilitási fórum és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) keretében; egyértelműen fel kell lépni a jogszabályi kiskapuk fokozatos bezárása és az együttműködésre nem hajlandó adóügyi jogalkotás, pl. az adóparadicsomok elleni harc érdekében.

- Európai uniós szinten a vélemény előadója bátorítja az Európai Bizottságot, hogy foglalkozzék a jelenlegi sürgősségi fellépéseknek a versenyre gyakorolt következményeivel, és ezzel együtt legyen új, éber, eltökélt hozzáállása a – pénzügyi piacokon való európai részvétel megelőző jellegén javítani képes – felügyelet és szabályozás stabil struktúrájának megteremtését illetően.

- A jelenlegi nehéz helyzet arra figyelmeztet minket, hogy a munkahelyteremtésnek és a reálgazdaságnak vissza kell nyerniük központi szerepüket az európai politikákban; léteznek az EU által már meghatározott új növekedési források és ezeket elsőbbséget élvező lépésként kell kezelni. Az energiahatékonyságnak és az éghajlatváltozás elleni küzdelemnek kell képeznie az új gazdaságpolitikai irányultság vezérfonalát. E tekintetben a Bizottság és a tagállamok sürgősségi beavatkozásai a reálgazdaságba, különösen, ami az ipart és fenntartható munkahelyteremtést illeti, ezen célok körül kell, hogy megvalósuljanak. E fenntartható hosszú távú stratégiának a KKV-kat kell a munkaterv középpontjába helyezni.

Kihangsúlyozandó, hogy miközben bizonyos ágazatok, nevezetesen az autóipar irányába tett ideiglenes állami beavatkozások elkerülhetetlenek lehetnek, következetes erőfeszítést kell tenni, hogy az európai ipar versenyképességét az Európai Unió éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseivel tökéletesen összefüggő, kitartó stratégiai megközelítéssel kezeljük.

Ráadásul e célokat kellőképpen figyelembe kell venni a kereskedelmi, környezetvédelmi és éghajlatváltozással foglalkozó nemzetközi tárgyalások irányításakor.

- Az Európai Unió bővítésének és elmélyítésének folyamata, ahogyan ezt a Bizottságnak a 10 éves GMU-ról szóló jelentése nemrégiben megállapította, rávilágított a horizontális közös politikáknak a különféle szociális és regionális valóságokra gyakorolt kiegyensúlyozatlan hatására. Globális és magasan versenyképes világunkban ezen tényezőknek specifikus politikai válaszokat kell szavatolniuk a megfelelő horizontális szinten.

Különösen a közös árfolyam-politika olyan jelentős tényező, amely az Európai Unió regionális nyereségeit és veszteségeit befolyásolja. Az euróövezet progresszív bővítését – eltérő gazdasági fejlettségi szinten lévő tagállamokkal – nem követte a monetáris unió kormányzásának javítása. Egyértelműen hiányoznak a valós árfolyamokon alapuló stratégiai fejlemények.

- A nemzeti politikák elengedhetetlen koordinálásának új értelmezése létjogosultságot nyert a gazdasági fejlődést célzó globális stratégián belül. Az előadó határozottan kéri az Európai Tanácsot, hogy megfelelően kezelje a nemzeti kezdeményezések tagolásának és befolyásolásának kérdését, amely rendkívül fontos az európai gazdasági fellendülés tervének bármilyen szintű sikere szempontjából.

- Ilyen háttér mellett a még inkább strukturális kérdések, mint például az EKB feladatkörének és az uniós költségvetés nagyságának értelmezése különösen releváns és óvatosabban kezelendő.

- Nemzetközi szinten rendkívül fontos, hogy e kezdeményezés ne zárja ki az Uniónak a millenniumi fejlesztési célkitűzések elérését és az éghajlatváltozással összefüggő menetrendet illető kötelezettségeit. Különösen a protekcionista politikákba való visszaesés kockázatát kell aktívan elhárítani; a kereskedelmi tárgyalások jelenlegi fordulóját időben le kell zárni. Ez a fejlődő országok érdekeit is védené. A jelenlegi gazdasági nehézségeknek nem szabad az EU igazi fejlődési menetrendet illető felelősségérzetét gátolni.

10.2.2009

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL (*)

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

az európai gazdaságélénkítési tervről
(2008/2334(INI))

A vélemény előadója: Salvador Garriga Polledo

Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 47. cikke

JAVASLATOK

A Költségvetési Bizottság felhívja a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- tekintettel a gázválság által a tagállamok pénzügyi és gazdasági folyamatainak alakulására gyakorolt, egyre negatívabb hatásra,
- 1. emlékeztet arra, hogy a Bizottság által 2009. január 28-án elfogadott gazdaságélénkítő terv tartalmaz egy 30 000 000 000 EUR értékre becsült közösségi hozzájárulást, amelyet az alábbi ágazatok között kellene szétosztani: 5 000 000 000 EUR az energiahálózatok összekapcsolására és a szélessávú internetre a 2007 és 2013 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keret felülvizsgálatával, és a KAP állapotfelméréséhez kapcsolódó intézkedések; előrehozott kifizetésekre a Strukturális és Kohéziós Alapból; számos kezdeményezés támogatására a kutatás és az innováció területén, például a környezetbarát európai járművekre, a jövő üzemeire vagy energiatakarékos épületekre irányuló európai kezdeményezésre; a transeurópai közlekedési hálózatok leginkább előrehaladott projektjei előfinanszírozásának növelésére, valamint a kkv-kezt vagy a közösségi innovációs programot támogató kezdeményezésekre és az EBB által odaítélt finanszírozásra már meglévő vagy új kölcsönök és alapok formájában;
- 2. hangsúlyozza, hogy a gazdaságélénkítést célzó tervben javasolt egyes elemek megfogalmazása túl általános; kéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul juttassa el a költségvetési hatóság két ágának a döntéshozatalhoz nélkülözhetetlen összes pontosítást; hangsúlyozza azt is, hogy az élénkítési tervben szereplő elemek között van több olyan, amely a jelenlegi többéves programok módosítását teszi szükségessé; emlékeztet ennek kapcsán arra, hogy e módosításokat az Európai Parlament hatáskörének maradéktalan

tiszteletben tartásával kell végrehajtani;

3. hangsúlyozza, hogy ennél fogva a gazdaságélénkítést célzó terv konkrét megvalósítása abban a formában, ahogyan azt a Bizottság javasolta, időbe telhet, és nyomatékosan kéri az érintett intézmények mindegyikét, hogy a lehető legrövidebb időn belül fogadják el a szükséges határozatokat, tekintettel az Európai Unió igen nehéz gazdasági helyzetére;
4. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által javasolt közösségi intézkedések túlnyomó többsége a már programozott előirányzatok költségvetési újraelosztásán alapul, és nem új költségvetési források mozgósításán; kéri, hogy a Bizottság vonja le a szükséges következtetéseket a 2009. januárban általa közzétett erősen borúlátó gazdasági előrejelzésekből, és értékelje át költségvetési javaslatait az új előrejelzések fényében;
5. üdvözli a Bizottság európai gazdaságélénkítési tervét és az ehhez kapcsolódó kezdeményezéseket, emlékeztet továbbá arra, hogy a 2009-es költségvetésben nem szereplő új kiadásokat a költségvetési hatóság két ága közötti tárgyalásokon meghatározott jelenlegi többéves pénzügyi keret (TPK) veszélyeztetése nélkül, új pénzügyi forrásokból kell finanszírozni; emlékeztet ezért a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás rendelkezései által kínált lehetőségekre, beleértve annak 21–23. pontját;
6. hangsúlyozza, hogy a gazdaságélénkítési terv többszintű, összehangolt fellépésre tesz javaslatot az európai gazdaság megerősítése érdekében; hangsúlyozza, hogy a Parlament készen áll a Tanáccsal folytatandó tárgyalásokra a Bizottság által javasolt 2007–2013-as TPK 5 milliárd eurós felülvizsgálatáról, valamint a költségvetési vonzatú eszközök további esetleges módosításáról; úgy véli, hogy a tárgyalásoknak az e költségvetési felülvizsgálat keretében támogatott projektek kiterjesztésére kell összpontosítaniuk, a tagállamok prioritásaival összhangban;
7. elismeri az Európai Beruházási Bank (EBB), valamint az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) döntő szerepét a beruházások finanszírozásához nyújtott hozzájárulás és a vállalkozások (a kkv-k és a közepes méretű vállalkozások) finanszírozáshoz való hozzáféréseinek fokozása terén; hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetésből az EBB műveleteire adott hozzájárulásokban megvan az a potenciál, hogy jelentős élénkítő hatást teremtsenek a befektetések tekintetében, és meg szeretné vizsgálni, hogy az uniós költségvetés hogyan erősíthetné tovább az ilyen hatásokat, és hogy mindenesetre ezeket egy, a Bizottság, a Tanács, az Európai Parlament és az EBB között a befektetési prioritásokra vonatkozóan kötött olyan egyetértési megállapodásnak kell kísérnie, amely biztosítja, hogy azok valóban fenntartható projektekre irányulnak; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács és a Bizottság egyre több feladatot kíván az Európai Beruházási Bankra és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankra ruházni anélkül, hogy előzőleg biztosítaná az összes szükséges gazdasági és pénzügyi garanciát arra nézve, hogy e két bank képes legyen sikerrel ellátni az újabb feladatokat; megállapítja, hogy a Bizottság az EBB által a 2007–2013 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretről szóló megállapodásban létrehozott pénzügyi eszközök erősítését javasolja; kéri a Bizottságot, hogy készítse első értékelést az ebben az összefüggésben végzett tevékenységekről és javasoljon megoldást a különböző projektek, úgymint a Jasmine, a Jasper és a Jérémie megvalósításakor jelentkező költségvetési és

szabályozási nehézségekre;

8. kéri, hogy a Bizottság pontosítsa szándékát jövőbeli fellépéseit illetően, különös tekintettel az uniós költségvetés esetleges hozzájárulására ezen eszközök erősítéséhez; felkéri a Bizottságot, hogy jelölje meg a költségvetési hatóság két ága számára, hogy ezen új, az EBB számára a jövőbeli kezdeményezésekhez rendelkezésre bocsátott eszközök mennyiben teszik szükségessé az uniós költségvetés igénybevetését; egyébiránt megállapítja, hogy az Európai Beruházási Bankra és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankra ruházott egyre több feladat fontos kérdéseket vet fel a finanszírozott projektek demokratikus ellenőrzését illetően, amikor az uniós költségvetésből származó pénz a tét;
9. emlékeztet, hogy az EBB némely beavatkozása uniós költségvetési hozzájárulást is igényel, erről azonban jelenleg nem rendelkezik az élénkítési terv;
10. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a transzeurópai energiahálózat-összekapcsolási és szélessávú infrastruktúra-projektekbe való beruházásra irányuló bizottsági javaslat továbbra is hiábavaló, mivel a Tanácson belül nem született erről megállapodás az Európai Tanács 2008 decemberében kifejezett akarata ellenére sem; úgy véli, hogy az uniós költségvetést arra kell használni, hogy a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban előírt eszközökkel hozzájáruljanak a gazdasági válsággal való szembenézéshez, és felkéri a Tanácsot, hogy vitassa ezt meg a Parlamenttel minél előbb; úgy véli, hogy csak a valóban rendelkezésre álló tartalékokat lehet felhasználni, nem pedig a jövőbeli költségvetési évek vélt szükségletei alapján becsléseket; emlékeztet, hogy az átcsoportosítás gyakorlata hátráltathatja a meglévő politikákat; úgy véli, hogy a féldős felülvizsgálat a legutolsó és megkésett lehetőség arra, hogy a gazdasági válságra reagáljunk; rámutat, hogy a terv – jóváhagyása esetén – jelentős hatást gyakorol majd a 2009-es költségvetésre; emlékezteti a Bizottságot, hogy javaslata indikatív és a jogalkotó jóváhagyásától függ; a gyors végrehajtás biztosítása érdekében az egyes projektek kidolgozási szakaszára vonatkozóan további adatokra tart igényt, továbbá kéri a foglalkoztatásra és az egész Unió gazdaságára gyakorolt rövid távú hatásainak értékelését, és konkrét számadatokat kér a végrehajtásra vonatkozóan, különösen a pénzügyi programozás tekintetében; rámutat, hogy az energiaprojektekkel kapcsolatos uniós kiadásoknak – amelyeket a jelenlegi uniós pénzügyi keret alapján korlátozni kell – olyan projektekre kell összpontosulniuk – elsősorban energiamegtakarítási és energiahatékonysági projektekre, valamint a megújuló energiahálózatokba történő befektetésekre –, amelyek gyorsan elindíthatók, és amelyek segítenek elérni az EU éghajlat-változási politikákkal kapcsolatos, 2020-as célkitűzéseit;
11. emlékeztet a 2008. november 21-i egyeztető ülésen elfogadott közös nyilatkozatra a kohéziós politika végrehajtásáról – amely hangsúlyozza a strukturális és kohéziós alapok gyorsított végrehajtásának gazdasági előnyeit –, továbbá az új – különösen a gazdasági válsággal kapcsolatos – kezdeményezések finanszírozását támogató kifizetési előirányzatokról; megjegyzi, hogy az ESZA, az ERFA és a kohéziós alap pénzügyi irányítására vonatkozó bizottsági javaslat alapján a 2009-re előirányzott kiegészítő előlegek javasolt kifizetési összege 6 300 000 000 euró, és hogy az alapok pénzügyi irányítását érintő javasolt egyéb módosítások felgyorsíthatják az időközi kifizetések ütemét;

12. kéri a Bizottságot, hogy folyamatosan tájékoztassa a költségvetési hatóságot és tisztázza, hogy az alapok pénzügyi gazdálkodása keretében megvalósuló előrehozott kifizetések összhangban lesznek-e a 2009-re a költségvetési hatóság által előrejelzett kifizetések ütemezésével, konkrétan pedig azt, hogy a kifizetések Parlament és Tanács által jóváhagyott szintje elegendő lesz-e a jelenlegi és jövőbeli kezdeményezések finanszírozásához;
13. emlékeztet, hogy a kifizetések szintjének módosítására vonatkozó minden jövőbeli bizottsági javaslatot bele kell foglalni egy költségvetési módosításba, amelyet a költségvetési hatóság mindkét ágának el kell fogadnia.
14. hangsúlyozza a transzeurópai közlekedési hálózattal (TEN-T) kapcsolatos program hozzáadott értékét a lisszaboni stratégia elérése, az Unió éghajlat-változási céljai és a nagyobb társadalmi, gazdasági és területi kohézió tekintetében, miközben jól időzített támogatást nyújt Európában az összkereslet fenntartásához; ennél fogva üdvözli a Bizottság azon javaslatát, hogy 2010-ről 2009-re hozzák előre a közlekedési infrastruktúrába való befektetésre szánt 500 000 000 eurót;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	10.2.2009
A zárószavazás eredménye	+: 32 -: 0:
A zárószavazáson jelen lévő képviselők	Richard James Ashworth, Reimer Böge, Costas Botopoulos, Simon Busuttil, Paulo Casaca, Vasilica Viorica Dăncilă, Valdis Dombrovskis, Göran Färm, Hynek Fajmon, Vicente Miguel Garcés Ramón, Salvador Garriga Polledo, Ingeborg Gräßle, Nathalie Griesbeck, Jutta Haug, Anne E. Jensen, Wiesław Stefan Kuc, Janusz Lewandowski, Vladimír Maňka, Jan Mulder, Alexandru Nazare, Gianni Pittella, Margaritis Schinas, Theodor Dumitru Stolojan, László Surján, Gary Titley, Kyösti Virrankoski, Ralf Walter
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Paul Rübig, Margarita Starkevičiūtė, Peter Šťastný, Gianluca Susta, Tomáš Zatloukal
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	

10.2.2009

VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

Az európai gazdasági fellendülés tervéről
(2008/2334(INI))

A vélemény előadója: Elisabeth Morin

JAVASLATOK

A Külügyi Bizottság felhívja a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. úgy véli, hogy a gazdasági válság még eddig nem tapasztalt kihívások elé állítja az Európai Unióban a reálgazdaságot; aggodalmát fejezi ki, amiért a válság már most igen jelentős negatív hatást gyakorol az európai munkaerőpiacokra és veszélyt hordoz a szociális kohézióra nézve;
2. üdvözli a gazdasági fellendülés tervének létrehozását és hangsúlyozza az Európai Unió részéről egy olyan összehangolt válasz fontosságát, amely figyelembe veszi az európai szociális modellt; megjegyzi a tagállamok erőfeszítéseik koordinálására vonatkozó kötelezettségvállalását az európai gazdaságok újbóli dinamikussá tétele érdekében;
3. ugyanakkor megjegyzi az európai gazdasági fellendülési terven belüli következetlenségeket és kéri ezért a tagállamokat, különösen azokat, amelyek az euroövezethez tartoznak, hogy vizsgálják meg egy, a tagállamok által közösen garantált, nagyobb léptékű európai kölcsön lehetőségét;
4. felhív a lisszaboni stratégia keretein belül egy intézkedéscsomag létrehozására, különösen szociális és munkaügyi téren, amit a monetáris és költségvetési területekhez való közelítés révén koordinálni és támogatni kell, figyelembe véve az EU-nak a szegénység csökkentésére és a minőségi munkahelyek fejlesztésére irányuló kötelezettségvállalását is; hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatásnak és a szociális politikának aktív szerepet kell játszania a válság kezelésében;
5. rendkívül aggasztja az Európai Unió területén belül megszűnt munkahelyek száma és az

elkövetkező hónapok negatív kilátásai, és megállapítja, hogy ez valamennyi szakképzettségi szintet érint, továbbá hogy egyes ágazatokban ez várhatóan jelentősen kihat a nemek közötti egyenlőség kérdésére is, és hangsúlyozza, hogy továbbra is szükség van a munkanélküliség visszaszorítására, a szakmai beilleszkedésen keresztül a szociális integráció támogatására és az európai munkavállalók védelmére a válság negatív következményeivel szemben; e célkitűzések megvalósítása érdekében alapvető fontosságúnak tartja egyértelmű célok megállapítását a fenntartható munkahelyteremtés és -fenntartás tekintetében;

6. kiemeli a koordinált és eddig példa nélküli erőfeszítések eredményeként létrejövő jelentős nagyságrendű befektetések szükségét az energia, környezetvédelem és infrastruktúra területén, a fenntartható fejlődés támogatása, a minőségi munkahelyek létrehozásához való hozzájárulás és a szociális kohézió biztosítása érdekében; ezért úgy véli, hogy a lakosság a tőle elvárt erőfeszítéseket jobban elfogadja, ha azokat egyrészt igazságosnak, másrészt pedig ha a szakmai beilleszkedés és szociális integráció garanciájának értékeli;
7. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy minden rendelkezésre álló eszközt használjanak fel az európai vállalatok támogatása érdekében – különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra (KKV) –, a munkahelyteremtés ösztönzése és az európai befektetők, munkaadók, munkavállalók és fogyasztók bizalmának megerősítése érdekében;
8. kéri egy jelentős európai foglalkoztatási kezdeményezés hathatós megindítását, amely egyrésztől biztosítja, hogy három napon belül az Európai Unión belül bárhol költségek nélkül létrehozható legyen egy vállalkozás, és hogy az első munkavállaló felvételével kapcsolatos formalitásokat egyetlen hozzáférési ponton lehessen teljesíteni, másfelől pedig amely támogatja a munkába állást ösztönző programokat, különösen a kevésbé képzett személyek esetében, személyre szabott tanácsadás, intenzív munkavállalói képzés/átképzés, illetve a szakképesítések magasabb szintűvé tétele, gyakornoki programok, államilag támogatott foglalkoztatás, továbbá független tevékenységek és vállalkozások elindítását célzó állami támogatás útján;
9. határozottan javasolja, hogy az európai foglalkoztatási kezdeményezés tartalmazzon a munkahelyek tényleges megszűnésekor egy korai beavatkozást, nem utolsósorban annak érdekében, hogy mérséklődjön a munkaerőpiacról való kirekesztődés kockázata; úgy véli, hogy az ilyen beavatkozások során jelentős beruházás szükséges a szakképzés terén, ideértve a képzést szolgáltatók számának növelését is, és nem csupán rövid távú intézkedések szükségesek, hanem törekedni kell a magas szintű szakképesítések biztosítására is, hogy az EU-n belül növekedjen az általános szakképzettségi szint, valamint, hogy meg lehessen felelni a jelenlegi gazdaság változó igényeinek;
10. hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen a munkaerőpiacon máris veszélyeztetett helyzetben lévő csoportok kirekesztődésének megakadályozása, illetve az arra való törekvés, hogy ezek a munkaerőpiacon maradhassanak, különösen válságos időkben;
11. üdvözli a tényt, hogy egyes tagállamokban fokozottabb érdeklődés mutatkozik a fogyasztók részéről azt illetően, hogy kölcsönös, etikus kritériumok alapján pénzintézetekbe fektetik bizalmukat;
12. üdvözli a Bizottság javaslatát és felszólítja a tagállamokat, hogy vegyék át az Európai

Szociális Alap, az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap és az Európai Regionális Fejlesztési Alap rendeleteinek rendelkezéseit, beleértve az eljárások egyszerűsítését, a foglalkoztatás és a szociális integráció célkitűzéseire fordítható összegek kibővítését a hatékonyság növelése érdekében, továbbra is támogatva a foglalkoztatást a gazdaság kulcsfontosságú területein, valamint azt biztosítva, hogy az ilyen jellegű támogatások nyújtásakor a szociális és területi kohézió megerősítése elsőbbséget élvez az Unión belüli aszimmetrikus fejlődés elkerülése érdekében; szeretné, ha a foglalkoztatásra irányuló támogatások kiosztását felgyorsítanák és a legkiszolgáltatottabb csoportok támogatására létrehozott európai programokat átirányítanák, ideértve a tisztességes megélhetési feltételeket és a magas színvonalú általános érdekű szolgáltatásokhoz mindenki részére hozzáférést garantáló programokat;

13. támogatja a foglalkoztatási célú mobilitást az európai gazdaság kulcságazataiban, különösen az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap útján, ideértve az utóbbihoz tartozó eljárások javítását és felgyorsítását annak érdekében, hogy a lehető leggyorsabban lehessen beavatkozni a munkahelyek elvesztésével érintett stratégiai ágazatokban;
14. felkéri a tagállamokat, hogy a válság hatásainak enyhítése érdekében hozott rövid távú intézkedéseket a lisszaboni stratégia keretébe illeszkedő strukturális reformok létrehozása érdekében tett fokozott erőfeszítések kísérjék, különös tekintettel a KKV-k támogatására, a foglalkoztatás, az innováció, a kutatás, az oktatás és a szakképzés ösztönzésére irányuló erőfeszítésekre;
15. felhívja a tagállamokat, hogy fektessenek be a szociális gazdaság ágazatába, mivel ez hozzájárulhat a növekedéshez, és ilyen módon jelentős potenciált jelent a minőségi munkahelyek létrehozása, illetve a szociális és területi kohézió megerősítése terén;
16. hangsúlyozza a rugalmas biztonság közös elvei megvalósításának fontosságát, mindenkinek garantálva a megfelelő szociális védelmet, különös tekintettel a társadalombiztosítási rendszerekre, amelyek megfelelő védelmet nyújtanak a nemzeti hagyományok tiszteletben tartása mellett;
17. felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve továbbra is rendszeresen kövessék az európai munkaerőpiac helyzetét és a válságnak arra gyakorolt hatását, továbbá hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket az Európai Unió gazdaságának a fenntartható növekedés útjára állítása érdekében.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	10.2.2009
A zárószavazás eredménye	+: 35 -: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Andersson, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Harald Ettl, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Stephen Hughes, Karin Jöns, Jean Lambert, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Maria Matsouka, Elisabeth Morin, Juan Andrés Naranjo Escobar, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Pier Antonio Panzeri, Rovana Plumb, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Anne Van Lancker
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jean Marie Beaupuy, Udo Bullmann, Françoise Castex, Rumiana Jeleva, Magda Kósáné Kovács, Lasse Lehtinen, Adrian Manole, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Sógor, Patrizia Toia

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	11.2.2009
A zárószavazás eredménye	+ : 37 - : 1 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Mariela Velichkova Baeva, Paolo Bartolozzi, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sebastian Valentin Bodu, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Manuel António dos Santos, Christian Ehler, Elisa Ferreira, Ingo Friedrich, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Louis Grech, Benoît Hamon, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Wolf Klinz, Christoph Konrad, Astrid Lulling, Sirpa Pietikäinen, John Purvis, Bernhard Rapkay, Dariusz Rosati, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Ieke van den Burg
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Katerina Batzeli, Mia De Vits, Werner Langen, Gianni Pittella, Eva-Riitta Siitonen
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	Íñigo Méndez de Vigo